

Les sessions del Sub Comitè de Londres

El Sub-comitè de Londres, a l'hora que escrivim aquestes ratlles, no tenim notícies que hagi arribat a un acord concret. Al contrari les paraules de Mr. Eden en finalitzar l'última reunió són una palesa demostració de tot el contrari: "la situació és seriosa i no és just ni prudent de dissimular-ho, de la mateixa manera que no s'han d'ajornar les deliberacions sense arribar a un acord" — foren les paraules de Mr. Eden.

La situació és seriosa. França i Anglaterra han fet mil i un equilibris per tal que un acord fos establert. Però Itàlia i el seu alter ego Alemanya, ajudada pel minúscul Portugal, han fet fracassar fins ara tot possible acord. Avui, s'ha de celebrar, segons sembla la reunió definitiva, continuaran els països feixistes en la seva posició contrària a tot arranament? O en canvi rectificaran i acolliran a les proposicions franco-britàniques? No tenim els elements de judici suficients al nostre abast per a saber-ho.

Ara com ara el problema sembla plantejat en aquests termes: o s'accepten o no les proposicions franceses. Els països totalitaris quan menys aparentment les rebutgen, en canvi totes les nacions democràtiques les accepten, a excepció de Rússia que adopta encara una posició més favorable a l'Estat republicà. Però en definitiva tot gira sobre la acceptació o no de les proposicions franceses. França i Anglaterra les defensen aferrissadament, Itàlia i Alemanya, per contra les combaten amb energia. Qui cedirà? Aquest és el problema. I no de poca importància per quan hi va inclosa la posició que prendran vers el nostre país les potències afins. Nosaltres, i amb nosaltres creiem que la major part de les nacions democràtiques, creiem que França i Anglaterra persistiran en la seva actitud i que per tant si algú rectifica seran els països totalitaris, per temor a les conseqüències que es podrien derivar de la seva conducta.

Ara que també pot ésser que ningú vulgui rectificar i que tots vulguin continuar en les seves posicions primitives. Llavors, fracassada la reunió, què passarà? És el que ignorem i el que ens fa estar intranquils. Anglaterra i França recobraràn la seva llibertat d'acció i per tant prestaran al seu ajut efectiu i real al Govern legítim d'Espanya? O per ventura continuaran volent mantenir la ficció de la no intervenció i deixaran que Itàlia i Alemanya incrementin encara més la seva intervenció?

Tot això són preguntes i objeccions que l'articulista s'ha de formular i de la contesta de les quals depèn en molt bona part el pervindre de la nostra nació.

Som optimistes, però el nostre optimisme ens fa estar alerta davant totes les possibles complicacions que poden presentar-se en el món internacional, ja que sabem que un dels mitjans més eficaços per acabar la guerra amb tota rapidesa, és la cessació de tota intervenció dels Estats totalitaris al nostre país.

Mayski, representant de la U. R. S. S. al Comitè de Londres

COPS DE FUET

Si alguna població ha sofert les conseqüències de la guerra cap amb tanta intensitat, estant tan allunyada dels fronts de lluita, com Tarragona. La seva proximitat amb la illa de Mallorca, l'estar mancada fins fa poc de tota protecció contra aeronaus i altres circumstàncies ignorades per nosaltres han estat la causa d'aquesta predilecció de què havem estat objecte per part de l'aviació facciosa.

I Tarragona, ha estat la ciutat de reraguarda que ha rendit més tribut a la guerra. El percentatge de víctimes, totes elles de la població civil, ha estat tan considerable que en la llista de les poblacions màrtirs havem de col·locar en primer lloc a la nostra ciutat.

No s'ha vist mai en els repetits bombardeigs una finalitat concreta, un objectiu determinat que els justificués. Han estat bombardeigs amb els únics propòsits, amb la sola finalitat, de produir danys entre la població civil, per tal de desmoralitzar-la tot produint-li sensibles víctimes.

Aquesta absència de motius, d'objectius per al bombardeig ha produït entre la nostra població civil, i principalment entre els infants, dones i vells una especial predisposició d'esperit al pànic. I per a evitar-lo o per a disminuir els seus efectes la població no útil de la nostra ciutat ha estat disseminada.

Aquesta dispersió, junt amb la construcció de refugis que ara en gran escala s'ha emprat a la nostra ciutat, ha estat un dels mitjans més eficaços per a reduir el nombre de víctimes i al propi temps per a normalitzar la vida —normalitzar en el possible!—, és clar— de la ciutat.

Per això nosaltres havem trobat bé totes les mesures encaminades a allunyar a la població civil no necessària ni útil per a la reraguarda del perill. A ciutat només hi han de restar —i tenen l'obligació de restar-hi— totes aquelles persones que hi desenvolupen una activitat o una funció relacionada amb la vida de la ciutat. Les altres —les dones, els infants, els vells— s'ha de procurar allunyar-les per a disminuir les contingències doloroses.

Però aquesta dispersió de la nostra població no útil ni apta per als serveis de reraguarda ha creat un altre problema que és necessari enfrontar amb tota la seva cruïra,

(Passa a la pàg. 2.º)

Eden, representant d'Anglaterra al Comitè de no intervenció

COMPANYYS I NEGRIN

S'adreçaran avui per ràdio a tot Espanya

València, 20. — Els dos presidents, el del Consell i el de la Generalitat, s'adreçaran demà al poble espanyol des de la ràdio de Madrid.

Sembla que en el Consell de ministres es prendran importants acords

València, 20. — Tenim notícies que en el Consell de ministres que es celebrarà avui, es prendran importants acords que seran posats a coneixement del país per mitjà de la ràdio, des de Madrid, pels senyors Negrín i Companys.

Grandi, el representant d'Itàlia al Comitè de no intervenció

Amb la 33 Divisió

Fins ara, des de fa bastants mesos, la inactivitat ha estat la característica del nostre sector. Els comunicats d'operacions redactats sempre en els mateixos termes:

"Lleugers tiroteigs i duels d'artilleria, sense conseqüències."

Ens expliquem la impaciència dels companys de reraguarda que segueixen atentament davant el mapa el curs de la guerra. Això de tenir una sèrie de banderetes vermelles o amb els colors nacionals preparades per substituir aquelles altres de color negre que avui encara predominen al mapa molesta un xic.

Nosaltres hem sentit aquests afanys a reraguarda, primer, i ara en ple camp de batalla. Abans havíem vist transcórrer setmanes i més setmanes sense que els soldats de determinats fronts es decidissin a patentitzar llur presència mitjançant avengos. Sabíem un xic de Geografia i ens creïem conèixer, per tant, la topografia d'alguns fronts, almenys els més simpàtics; havíem llegit quelcom de tàctica i estratègia i mentalment combinàvem operacions infalibles; seguïem amb veritable interès la construcció del nostre Exèrcit Regular i repartíem mentalment les unitats del mateix segons les necessitats que ens creïem conèixer de cada sector... I davant els Michelin, resolts els problemes i incògnites creats per nosaltres mateixos, ens mossegàvem els punys d'impotència i fins ens havíem permès dubtar de l'eficàcia de l'Exèrcit i del Comandament quan veïem que la realitat no s'ajustava als nostres càlculs. Es tant senzill fer d'estratègia a la reraguarda! Només es necessita llegir, tenir un mapa d'Espanya, haver retallat banderes de dos colors, el més agradable per a nosaltres, i desitjar fervorosament el triomf d'un dels dos bàndols.

Quan s'han sentit xiular alguns centenars de bales i l'espetec de les metralladores i el tronar dels canons s'han fet familiars la situació canvia radicalment. Fins el més distret i menys apassionat en els detalls que, a la reraguarda ni es tenen en compte, són els factors principalíssims. La vida a les trinxeres no solament fa que un hom reconegui que no sap res de res sinó que renega de les impaciències passades. Les explicacions són més acertades encara que desprovistes de fonaments científics. El bon combatent, tots els soldats republicans, sap que aquesta espera és necessària, eficaç, utilíssima. El temps que aparentment es perd es guanya en organització, força, preparació, ardor combatiu, etc. I les operacions que els Estats Majors estudien acuradament no poden fallar. Els combatents ho saben i, convençuts que les improvisacions són filles del desconeixement de la reraguarda, esperen assenyadament el moment més o menys llunyà i en el qual hi concentren tota l'amor i entusiasme de que són capaçs.

De totes formes els soldats del nostre sector tenen motius poderosíssims per a sentir-se forts, optimistes. Tots els dies tenen el privilegi de conversar amb soldats o paisans evadits del camp facciós. I per si algun dia fallés aquesta distinció les mateixes forces de la Divisió, mitjançant afortunats cops de mà, tenen cura de substituir-los per presoners, de l'aspecte i condicions físiques dels quals en parlarem en una propera crònica.

La monotonia dels comunicats de guerra, doncs, queda compensada amb aquella altra frase de consuetud: "S'ha passat als nostres rengles un soldat amb armament". Per alguns elements de la reraguarda aquestes breus paraules estan mancades pràcticament de valor o almenys són d'una valor insignificant. Per a nosaltres que coneixem les valuoses dades que ens aporten, que ens és permès historiar les dolores i sacrificis amb què les han obtingut i que podem percatar-nos pràcticament del cansanci i desmoralització en que vanguardia i reraguarda faccloses viuen el "S'ha passat un soldat amb armament" és un crit de joia, un ajut per pujar un nou esgrao fins a assolir el darrer, el de la victòria.

JOSEP RECASENS i JORDA

Qüestions militars

¿Es possible un desembarcament?

Es a partir de la Gran Guerra quan començaren a divulgar-se els estudis de tècnica bèlica, aprofitant les experiències que brindà aquell gran conflicte.

Ens ocuparem del que s'ha escrit sobre atac i defensa de costes, de tan palpitant actualitat després de les maniobres italianes a Sicília i de les que fa poc han acabat al Nord de França.

Estudis d'aquesta tècnica bèlica en els darrers anys?... Trobarem immediatament opinions contradic- tòries.

D'una part, von Edelsheim, en "Operacions navals" assegura que cap desembarcament no ha pogut ésser realment evitat. Davant aquesta tesi, Albert Grasset ("Défense de Cotes") manté que els intents de desembarcament que fracassen terriblement són els més nombrosos.

Es forçós analitzar, estudiant ambdues teories, a base dels exemples existents.

Influeixen diferents factors que modifiquen tota mena de possibilitats. Hi ha, naturalment, enorme diferència entre l'intent de desembarcament d'un exèrcit o d'un cos d'exèrcit o de petites seccions.

Els exemples que dona la Història sobre dificultats de desembarcament són desoladors per als atacants, en la majoria dels casos. Recordem els intents fracassats de Normandia, Bretanya i Holanda; i, més tard, els dels temps napoleònics. En 1809 saltà de la costa anglesa una expedició cap a la desembocadura de l'Escalda, decidida a conquerir Anvers, per tal de rompre el bloqueig continental. Eren trenta-quatre vaixells de línia i vint-i-dues gragates que transportaven prop de quaranta mil homes. Hagueren de desistir del seu projecte de desembarcament, després de sofrir grans pèrdues.

No obstant, dos anys abans, profitant la tardana adopció de mesures defensives, els anglesos aconse-

COPS DE FUET

(Ve de la primera pàgina)

per a disminuir els seus perniciosos efectes i evitar els danys que se'n podrien derivar de no posar-hi un prompte i radical remei.

I és el de l'acumulació en llocs no perillosos d'una quantitat considerable d'elements civils. En certs llocs, en certes poblacions s'han acumulat un tan gran nombre de persones que no s'ha trobat un espai de capacitat suficient per allotjar-les en les condicions higièniques més elementals.

Sabem que en certs massos i en un espai reduïtíssim hi fan vida, en la major promiscuitat, gran nombre de persones, molt superior a la capacitat del local on estan instal·lades. I no solament això, sinó que les condicions higièniques més primitives ni tant sols existeixen. Manca l'aigua, manquen els serveis privats, la capacitat en metres cúbics de l'aire respirable és inferior, molt inferior, al normal, i en fi la sanitat n'està completament absent.

Es per això que ens dirigim a l'organisme competent del Municipi perquè vetlli per aquesta indispensable higiene mínima, ja que no podem comprendre que per a fugir d'un perill caiguem en un altre que ens pugui reportar els mateixos o majors mals.

segueixen realitzar un desembarcament a la costa de Dinamarca. Cal recordar, no obstant, que pogueren travessar el Sund sense obstacles; les millors tropes daneses eren a la frontera de Holstein, i no podien acudir a la defensa de Copenhaguen. Peymann es va veure obligat a capitular. Danzic corre la mateixa sort, el mateix any, després d'haver fallat els intents de socors. I no obstant, la petita fortalesa marítima de Kolberg, ajudada per l'esperit ofensiu de Gneisenau i el valorós ajut i sacrifici de la seva guarnició i població, va saber resistir victoriosament.

Un èxit ben petit tingueren les cinc expedicions de desembarcament que es feren entre 1745 i 1814 contra els Estats Units; i es troba la més eloqüent prova que tropes mal organitzades poden derrotar un veterà cos de desembarcament en el fet que en 1830 els francesos intentaren desembarcar a Alger trenta-cinc mil homes que portaren en cent cinc navilis de guerra i quatre-cents vuitanta-set vaixells mercants, i foren contundentment rebutjats.

Vegem ara alguns fets d'aquesta índole esdevinguts en el segle XX.

Els russos no impediren els desembarcaments japonesos (1904-1905). El mateix va passar amb els italians a Trípoli i Bengasi.

I de fa pocs anys, quines són les ensenyances de la Gran Guerra?

El 2 de febrer del 1915 fou llançada al món la "gran notícia" de l'atac als forts dels Dardànels i del seu "èxit". Davant d'allò s'esperava com a cosa imminent la ruptura d'aquest front. La veritat era que les quatre-centes granades llançades sobre els forts no havien produït el més petit dany. La repetició de l'atac el dia 25 del mateix mes va assolir el mateix resultat. En canvi, tres grans cuirassats resultaren amb avaries. El primer de març continuà el canoneig encara més violent, defensant-se encara meravellosament del feroç atac de quaranta vaixells, que no aconseguiren fer callar cap de les

seves bateries de costa. L'intent de desembarcament a la península de Gallipoli va fracassar. Els turcs deixaren desembarcar una part de les tropes aliades, es llançaren sobre elles i les tiraren a mar.

Els aliats insistiren, després de reforçar la seva esquadra considerablement. Volien aconseguir-ho a tota costa. Les bateries turques enfonsaren quatre grans cuirassats i causaren danys a alguns més, que hagueren de retirar-se del combat. Davant una quantitat innombrable d'atacants, els defensors de la costa resultaren victoriosos amb un nombre de baixes relativament reduït.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultor al carrer

Durruti (Unió), 2, pral. —

Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

L'esquadra alemanya aconseguí desembarcar les seves forces a les illes Oesel, davant la badia de Riga, a causa de la desobediència de la Flota russa a l'ordre telegràfic de Kerenski. Les tropes alemanyes aconseguiren, gairebé sense lluita, la total ocupació de les illes Oesel. Però els mateixos tècnics germànics reconeixen que es tractà d'una victòria sense lluita. Els marins russos, sense fe en Kerenski i cansats d'una guerra que no els interessava, es negaren a combatre. Sense aquestes circumstàncies, potser el desembarcament hauria estat difícil o impossible.

Va fracassar l'intent de desembarcament de les forces indonesones a Tanga, costa africana, pel comportament heroic del comandament i la guarnició. No obstant, quan la superioritat numèrica fou aclaparadora pogué realitzar-se l'operació.

En una acció bèlica d'aquesta mena, com en les d'un altre tipus, cal aprofitar el moment de debilitat de l'adversari. En tots els exemples enumerats s'adverteix que existeix, molt accentuada, la possibilitat que el final d'un atac d'aquesta categoria no hagi estat estèril per al defensor. Aquesta possibilitat es basa en la "defensa indirecta" que dona el cop en el temps, i, segons les circumstàncies, per una contraofensiva en massa, aprofitant els moments de desorientament de l'atacant fatigat.

Moltke en 1830, quan temia un desembarcament francès, i a falta d'una flota que combatés, ordenà que una primera línia defensiva fos establerta al llarg de la costa entre Bremen i Hamburg, i una segona línia, més curta, entre Uelzen i Hannover.

La durada d'una operació d'aquest tipus, inclosa la prèvia conquesta del terreny per tal d'assegurar el desembarcament de tropa i material, dependrà de l'abast de l'operació projectada i dels mitjans

defensius de l'adversari. Cal estudiar alguns exemples de desembarcaments que no foren, o quasi no foren molestats per l'enemic i que es realitzaren sota circumstàncies atmosfèriques favorables: els anglesos van desembarcar el 21 de l'agost de 1307, a la badia de Kjögge, al sud de Copenhaguen, vuit mil doscents setanta homes i dues bateries, en sis hores; en el seu atac a Weihei-wei, prop de Schantung, van desembarcar els nipons vint-i-set mil homes, cinc-cents cavalls i l'artilleria de dues divisions, en trenta-sis hores.

Aquestes dades ensenyen que la defensa de costes pot no sols disposar d'hores, sinó també de dies per a fer ús dels seus avantatges tàctics i aprofitar-los contra l'agressor, podent sortir finalment victoriosa.

Les ensenyances experimentals assolides fins ara no permeten d'establir decididament d'antuvi l'èxit o el fracàs d'aquests intents de desembarcament. Depèn, naturalment, de les dificultats que poden oposar-se a les temptatives. No hi ha dubte que els avantatges defensius han augmentat amb l'aviació. El llarg espai de temps que cal per a acumular flotilles, transports de tropes i material bèlic en certs ports d'embarcament no queden ocultes a un bon servei d'agents d'informació, observació aèria i marítima. La rapidesa de la transmissió de les notícies evita el moment de sorpresa i el secret de les intencions. Si el país atacat ha previst les mesures de la seva defensa nacional (terra, mar i aire) i es val de la seva superioritat tàctica en la primera fase de l'atac amb energia i valor és molt difícil un desembarcament, encara que sigui de gran envergadura.

Els tècnics militars de l'avantguerra asseguren que la defensa de costes és impossible, i que un desembarcament és sempre factible. Aquesta afirmació no s'ha pogut comprovar. El que es pot afirmar és que sempre que s'aconseguí un desembarcament amb la protecció d'una flota fou a costa de preparació defensiva deficient i descuidada, en la qual faltava, encara, una tirona que es trobés al seu lloc i mancava de la decisió i la voluntat de resistir i de vèncer.

(Del Butlletí Decenal de l'Estat Major central.)

AGRUPACIO DE JURATS MIXTOS DE TREBALL DE TARRAGONA

Jurat Mixt del Comerç en general (a la menuda) i Jurat Mixt de l'Alimentació

El Ple celebrat el dia 19 dels corrents, pels Jurats Mixts de Comerç en general (a la menuda) i el Jurat Mixt de l'Alimentació, han pres l'acord de rectificar l'horari establert el dia 13, corresponent al paràgraf b) del Jurat Mixt de l'Alimentació i el paràgraf c) del Jurat Mixt del Comerç en general (a la menuda), i es posa en coneixement dels dos rams que ha partir del dia 20, es començarà el següent horari:

De dilluns a divendres, de 8 a 13 i de les 15 a les 17, i dissabte, de 8 a 13, i la tarda festa.

Pels JJ. MM. del C. en G. i de l'Alimentació. — El secretari, Carles Ardila.

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Cinema Teatre Tarragona

DIJOUS dia 21 d'Octubre del 1937

TARDA i NIT

UN ESCOLLIT PROGRAMA DE REESTRENES

EDMUND LOWE i AM LATHEM en la comedia americana

Es hora de amarnos

El noticiari de actualitat "Laya",

España al día núm. 12

La comedia dramàtica de acció interpretada per GEAN ARTHUR, DONALD COOK i JACK HOLT,

El Remolino

NOTES INFORMATIVES

CONCURS PER A LA CONFEC- CIO D'UNIFORMES PER ALS MOSSOS DE MERCAT

Necessitant-se cinc uniformes d'hivern per als mossos de Mercat, el Comitè permanent d'aquest Ajuntament, en sessió celebrada el dia 15 del corrent, acordà obrir un concurs entre els industrials sastres d'aquesta ciutat, per a la confecció dels esmentats uniformes comperts o sigui amb les corresponents gorres.

A tal efecte, i per a prendre part en l'esmentat concurs, cal procedir d'entre el termini màxim de vuit dies, a comptar des d'avui, a l'envio, a aquest Departament, de mostres amb els corresponents preus, consignant la data d'entrega una vegada confeccionats.

Tarragona, 20 d'octubre de 1937.
El conseller regidor, J. Sagala.

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

CARN DE PORC

Ahir es repartí per les nostres cansaladeries carn de porc en quantitat suficient per a les necessitats de la nostra ciutat.

El públic acudí als referits establiments i en poc temps adquirí totes les existències.

Segons rumors, que a nosaltres arriben de font fidedigna, sembla que aquesta setmana novament es repartirà a les cansaladeries carn de porc, i que periòdicament continuarà, en la mateixa proporció que avui, més que suficient per a les nostres necessitats, el mateix repartiment.

Creiem que això és una bona notícia i que segurament contribuirà a alleujar els problemes que presenta el normal proveïment de la població.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel

TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats	
Cap.	Defuncions
Joan Sagasta Urbiso, Hospital General, de 75 anys.	Assumpció Luque Falcón, Hospital General, de 10 anys.

Matrimonis	
Cap.	

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÁ

Rambra 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

COMENTARIS FAVORABLES

Els ha merescut a tota la nostra ciutat i a comarques, l'acord de la Junta Regional de Proveïments, encaminat a solucionar amb tota rapidesa i energia el problema de proveïment normal de pa.

Coneixent els components de la Junta Regional hom espera dels mateixos que finalment es solucionarà aquest problema o en altres cas, per les actituds adoptades sabrem les causes que han impedit trobar-hi una solució, que creiem fàcil d'ajudar-hi una mica els organismes superiors de la Conselleria de Proveïments. Ara que en el que respecta a aquesta existeixen xerxes davant la posició enèrgica de els dubtes, que esperem desapareixi la Junta Regional.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

Aquest número ha passat per la

censura

Al Centre i a l'Est l'exèrcit de la República ha ocupat importants posicions

L'aviació facciosa ha enfonsat un vaixell anglès al port de

El Musel (Gijón)

València. — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra.

EXERCIT DE TERRA

Centre. — Al subsector de Hita-Guadalajara, les forces republicanes han ocupat una posició a l'Orce de la carretera general de Soria.

Nord. — (Front oriental). L'enemic ha accentuat la seva pressió especialment sobre el sector de la costa. Ha obligat les nostres forces a replegar-se. Ha a pres Pico Serra i Cancedo i ha tallat la carretera de Villaviciosa a Agüera.

Al sector de Arrión, ocupa Pesquerín i el camp de San Pedro. S'ha lluitat amb intensitat entre El Robledal i el Vértex Moñes. En direcció a la part Sud d'aquest front, els rebels avancen sobre Cerro Ladines.

L'aviació enemiga bombardeja intensament Gijón, on destruí diversos edificis i causà víctimes.

També actuà sobre El Musel i enfonsà el vaixell anglès "Reina".

EST. — Les forces lleials que lluiten al sector de Sillero, protegides per forces combinades d'armes automàtiques i artilleria, han ocu-

pat algunes posicions faccioses.

Foc de metralladora i morter als sectors de Mdeiana i tiroteigs en el de l'Hermita de Santa Cruz.

L'artilleria enemiga canoneja alguna de les nostres posicions i fou contrabafada per la pròpia.

Al sector de Fuentes d'Ebro, fou metrallada una caravana enemiga, formada per 30 cotxes, que sofri-
serioses pèrdues.

L'aviació rebel ha reiterat el seu bombardeig contra la població civil de Casp. Ha enderrocat alguns edificis i ha ocasionat moltes víctimes.

SUD. — A darrera hora d'ahir els facciosos iniciaren un avanç per Nueva España, sector de Valsequillo, avanç que fou contingut i re-

tutjat enèrgicament per les forces lleials.

L'aviació enemiga bombardeja les posicions de Cerro Médico, Nueva España, Mano de Hierro i el poble de Valsequillo.

SUD DEL TEIX. — Tiroteigs en alguns sectors. La cavalleria enemiga feu una incursió en direcció al Cortijo de La Palma (Badajoz). Fou hostilitzada i obligada a retirar-se.

LLEVANT. — Les bateries pròpies bombardejaren les posicions enemigues de Puerto Escandón i emmudiren el foc de contrabateria rebel. Fou hostilitzat el trànsit entre Terol i Saragossa i entre Mago i Toril.

Espigolant

A. Rovira i Virgili, en la seva crònica de "La Humanitat" es formula la pregunta: i si després de les deliberacions de Londres no s'arriba a un acord? La contesta que l'articulista es dona llegiu-la, és molt interessant:

"I si no hi ha acord? La resposta a aquesta pregunta és —cal confessar— a una dramàtica gravetat.

Grandi i Ribbentrop, especialment aquest últim, han deixat entendre que en cas de recobriment de la llibertat d'acció per part de França i Anglaterra, la intervenció italo-germànica adquiriria grans proporcions i es faria, si calgués, d'una manera directa.

Sembla, per tant, descartada la hipòtesi que Roma i Berlín s'avin-
guessin a l'ús moderat que de bon principi farien Londres i París de la llibertat d'acció, la qual es limitaria a restablir l'equilibri en l'ajut exterior a les dues forces que lluiten a Espanya. I des del moment que la intervenció italo-germànica s'intensifiqués, França i Anglaterra es veurien obligades a contrarestar-la. En tals condicions, el conflicte europeu seria inevitable.

L'eix Roma-Berlín segueix especulant sobre la repugnància que els països democràtics senten per a una conflagració general. Però l'eix es mostra amenaçador, perquè creu que l'amenaça bastava per als seus fins. Si s'adonés a temps que França i Anglaterra no cediran, l'eix es doblegaria."

"La Publicitat" comenta el viatge de Lluís Companys a València i espera del mateix resultats positius que acabaran amb la incomprensió amb què és tractada Catalunya:

"Aquest viatge servirà, confiem, per a esvanir recels, i sobretot per a anuïar una campanya que mai no s'hauria hagut de produir i que no pot explicar-se si no és per les revifalles d'un centralisme que no es resigna a la mort inevitable que té aparellada per a ell la nostra victòria. Aquesta campanya, que tenia per tema central "Catalunya no h'adonat tot el seu rendiment per a la nostra causa", derivava fàcilment cap a insidies i propugnava mesures que cap català no podia admetre ni cap antifascista de bona fe sostenir com a bones. Catalunya, que sap que ha dut a l'esforç comú la seva riquesa i la seva sang; que té consciència d'haver complert amb el seu deure, tot i les dificultats que li creava l'especial situació produïda després del

19 de juliol; que ha acollit centenars de milers de refugiats i ha posat la seva indústria al servei de la guerra, parlarà, per boca del seu President, i dirà davant l'Espanya antifascista la seva voluntat de dur a la victòria una causa en la qual ella se sent íntimament lligada i que representa per a ella les possibilitats de subsistir com a poble lliure."

Ahir reproduïm un comentari de "Tribuna" al discurs de Largo Caballero, avui en retalem un altre de "Solidaridad Obrera", enfocant des d'un prisma totalment divers. I pensar que fa uns quants mesos que els al·ludits diaris ho veïen a l'inrevés!:

"Pero, aparte de todo eso, creemos que el valor sustancial del discurso está en su parte afirmativa en la posición definida que toma el viejo líder ugetista, frente al momento actual. Hay que pensar en la guerra, dice, pero hay que pensar también en la Revolución proletaria. Si bien la guerra es la ocupación dominante y se explica que en homenaje a ella se posterguen determinadas reivindicaciones, no debe olvidarse que la Revolución es, no sólo la misión fundamental del proletariado, sino la única solución definitiva al problema del fascismo. Largo Caballero no tantos quieren hacerlo olvidar. Igualmente señaló con toda oportunidad el error de propiciar alianzas con elementos de raigambre reaccionaria, como son los católicos, cuyo antifascismo ha de ser, necesariamente, demasiado relativo.

Sus apreciaciones acerca de la C. N. T. y sus militantes reflejan una perfecta lealtad en el juicio, sin el menor asomo de halago, lo que contrasta violentamente con lo que, de una manera sospechosa, nos prodiga cierta Prensa estos días. Nuestra falta de "picardía política" a que se refiere Largo Caballero, es algo que voluntariamente reconocemos, ya que la C. N. T., organización obrera revolucionaria que ha participado en el Gobierno por imperativo de circunstancias excepcionales, no tenía por qué tener la "habilidad" de los políticos profesionales.

En suma, creemos que Largo Caballero ha satisfecho, en gran parte, la expectativa que en torno a su discurso se había despertado. Habló clara y serenamente. Pronunció verdades duras, pero necesarias. Es lo menos que podía decir después de sufrir, durante meses, en silencio, los ataques más violentos y calumniosos."

El President de Catalunya a València

El poble valencià ha testimoniat el seu afecte i la seva adhesió al President Companys

El President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, sortí ahir, dilluns, de Barcelona en direcció a València, acompanyat del ministre del Treball del Govern de la República, doctor Jaume Aiguader, i del sots-secretari de la Presidència, Martí Rouret.

En arribar el President a Benicarló va ésser saludat pel diputat a Corts Francesc Gómez Hidalgo, que l'esperava en aquella població. Junt amb l'esmentat diputat, el senyor Companys i els seus acompanyats, on varen arribar a dos quarts nyants seguien viatge cap a Cas- dues de la matinada.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUNS

ha traslladat provisionalment al seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

El senyor Companys es va estat- jar al domicili del diputat senyor Gómez Hidalgo, on fou visitat per nombroses representacions de partits polítics i sindicals, així com per l'Ajuntament d'aquella ciutat i d'alguns altres de la rodalia. Les autoritats locals visitaren el President de Catalunya i li feren constar la seva adhesió i afecte.

El poble el féu objecte de vives mostres d'admiració i adhesió.

Acudiren així mateix a Castelló per a visitar el president de la Generalitat representacions del Front Popular de València, regidors de la ciutat del Túria, Esquerra Valenciana amb el seu president senyor Marco Miranda.

Aquest matí el senyor Companys ha seguit viatge cap a València. A l'automòbil del President el seguien gran nombre de cotxes que formaven una llarga caravana.

En ésser al poble de Puçol s'apropà al cotxe del President de Catalunya el President del Govern de la República, doctor Negrín, al qual acompanyava el seu secretari doctor Cabrera. El senyor Companys invità el doctor Negrín a pujar al seu cotxe i junts realitzaren el viatge fins a València.

Aquesta tarda a dos quarts de dues ha arribat a València el President de Catalunya.

El Dr. Negrín sortí a rebre el senyor Companys

València. — El cap del Govern h'asortit aquest matí cap a Castelló, per tal de reunir-se en aquesta població amb el senyor Companys i acompanyar-lo en el seu viatge- visita al Govern de la República.

Com es sabut, el President de la Generalitat arribà anit i pernoctà a Benicarló, des d'on ha sortit a-

quest matí cap a Castelló, entrevis- tant-se amb el seu amic el diputat Gómez Hidalgo.

Els dos presidents han arribat a l'edifici de la Presidència del Consell a dos quarts de dues. Un quart d'hora després, el senyor Com- panys ha sortit al saló on hi havia la representació de la Premsa es-panyola i ha manifestat a un no- drit grup de periodistes:

—Surto únicament per a salu- dar-vos, puix ja sabeu que jo tam- bé he tingut entre les meves pro- fessions la de periodista i sempre m'ha agradat tenir bona relació amb els informadors. Us advertei- xo que no espereu cap altra mena de declaracions. Tinc el propòsit de passar per València sense fer cap mena de manifestacions.

Un periodista li ha preguntat:

—Més tard, a la nit?

—No insistiu. El propòsit que tinc el compliré. En tots cas el doc- tor Negrín pot fer-vos manifesta- cions; encara que ja sabeu que tam- bé és poc amic de parlar per a la Premsa.

Finalment digué:

—No crec que sigui necessari el reiterar que en aquests moments cal més que mai que tots estiguem units en la lluita contra el feixis- me.

Acabada aquesta breu conversa amb els informadors el senyor Companys es dirigí al despatx del senyor Negrín.

També durant aquest matí esti- gueren a la Presidència del Consell els consellers que vénen amb el senyor Companys. Cap d'ells es mos- trà propici a fer manifestacions de cap gènere.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Els consellers Sbert, Pi i Sunyer i Comorera, a la Presidència del Consell

València. — Aquest matí han acudit a Castelló, a rebre el President de la Generalitat, l'alcalde de València, el president del Casal de Catalunya de Madrid, amb una comissió, una altra comissió d'Esquer- ra Valenciana i una altra del Casal Català de València.

A un quart de dues han arribat a la Presidència els consellers de la Generalitat senyors Sbert, Como- rera i Pi i Sunyer.

Si President dinà amb el doctor Negrín i diversos ministres i consellers

A dos quarts de tres de la tarda, el President del Consell de Minis- tres, doctor Negrín, invità a dinar, al restaurant "Les Arenes", el Pre- sident de la Generalitat. En aquest dinar hi eren presents, a més dels presidents del Consell i el de Cata- lunya, els ministres senyors Prieto, Zugazagoitia, Giral, Hernández, Giner de los Ríos i Aiguader, i els consellers Pi i Sunyer, Comorera i Sbert; el sots-secretari de la Pre- sidència, senyor Prat; el sots-secre- tari de la Presidència de la Gene- ralitat, senyor Martí Rouret; sots-cretari d'Agricultura, senyor Váz- quez Humasque; el de Justícia, se- nyor Ansó; el d'Economia, senyor Latorre; el de Propaganda, senyor Esplà, i el d'Instrucció Pública, se- nyor Wenceslau Rocas.

CAMISES CORBATES

darreres novetats!

= ALSINA =

CAMISER

Visites

A la tarda el President senyor Companys va rebre, entre altres vi- sites, el President del Consell d'Es- tat, senyor Coromines; a la Junta del Casal Català de València i la d'Esquerra Valencianista.

A les set de la tarda es retirà a descansar a les seves habitacions.

Si voleu comprar barato no deixeu de viissitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

El senyor Companys ha instal·lat el seu despatx al Ministeri de Fi- nances

València. — El President de la Generalitat, durant la seva estada a València, ha instal·lat el seu des- patx oficial al Ministeri de Finan- ces.

Avui, dimecres, el senyor Com- panys serà rebut en audiència pel President de la República. A les cinc de la tarda concedirà el Pre- sident de la Generalitat, una audièn- cia especial als periodistes nacio- nals i corresponents de premsa es- trangerera.

A dos quarts de set visitarà el local del Casal Català, on és invi- tada la colònia catalana.

A les set el senyor Companys sa- ludarà els membres de la delegació de la Generalitat, al domicili d'a- questa.

Un comentari de "La Vanguardia"

"La Vanguardia" publica la se- güent crònica del seu redactor a València:

"València, 19. — La presència en esta capital del senyor Companys ha sido acogida con gran cordialidad. No ha sido un recibimiento de se- veridad protocolaria, ha sido una demostración de cariño, de admira- ción y de simpatía a quien en todo momento ha sabido colocarse por encima de los egoísmos y de las pa- siones para prestar servicios rele- vantes al país y a la República.

Como anticipamos en la referen- cia de ayer, era de esperar que el senyor Companys tendria que ren- dirse al peso de la solidaridad que, con su actuación, se manifiesta des- de la alta magistratura de que es- tá investido y continuar en el des- empeño de la misma, a pesar de las limitaciones estatutarias.

No es que el senyor Companys ha- ya dicho hasta este momento —on- ce de la noche— nada concreto so- bre su actitud. Al contrario: el Presidente de los catalanes se ha limitado a decir que, por razones de delicadeza, nada podía afirmar ni negar. Únicamente a reiterados ruegos de los informadores de la Prensa, se ha conseguido el anun- cio de que mañana, miércoles, por la tarde, hará unas declaraciones para todos los periodistas.

No hay, por lo tanto, nada ofi- cial que nos permita hacer afirma- ciones autorizadas, existen resqui- cios, noticias y detalles que pueden servir de base para hacer deduc- ciones lógicas y enjuiciar con pro- babilidades de no sufrir grave error.

El Dr. Battestini

Ha traslladat el seu Con- sultori al carrer de Méndez Núñez, 12, pral.
Visita de 11 a 13 i de 15 a 17.

Telèfon 1435

A primera hora de la noche he- mos pasado algunos minutos en el antedespacho presidencial. Hay tra- bajo en el antedespacho: comuni- caciones, avisos telefónicos, redac- ción de despachos, listas de perso- nas que solicitan turno, etc.

Al mismo tiempo, personas que salen de hablar con el Presidente de Cataluña o con el jefe del Go- bierno de la República: caras son- rientes, rostros plácidos. Estos son los resquicios que permiten pensar: Todo va bien.

Vienen ahora los detalles. Por las breves palabras que pronunció

el senyor Companys al llegar al me- diodía a Valencia y ser saludado por los representantes de la Pren- sa, se ve que su línea de conducta tiene una trayectoria perfectamente definida: "Tenemos que estar to- dos unidos para combatir al fascis- mo". Esto es, según deducimos nos- otros, que el senyor Companys está dispuesto a todas las posibles razo- nables transigencias para que no sufra quebranto la unidad antifas- cista.

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Y ahora las noticias que pueden reforzar estos argumentos: Parece que el senyor Companys no pasa rau- do por Valencia, sino que perma- necerá aquí más horas de las pre- vistas. Ello revela una continua- ción de sus actividades y un deseo de proseguir conversaciones que han de tener importancia conside- rable en la vida del país.

Mas si esto no fuera suficiente para dar consistencia a la deduc- ción, viene la segunda noticia: "El jueves, el senyor Companys y el se- ñor Negrín se dirigirán a Madrid para hablar por radio a toda Espa- ña leal". Estas últimas líneas sub- rayan con gran fuerza el enjuicia- riento que acabamos de hacer, en sentido favorable a la resolución del problema planteado desde Ca- taluña hace unos días.

Referencias de otras cuestiones frente a la actitud del honorable presidente de Cataluña, pero que puedan relacionarse con la organi- zación autonómica del país cata- lán? Es prematuro formular hipó- tesis, y nada puede aventurarse so- bre mínimas garantías de acierto. Mañana es posible: mañana hará declaraciones el senyor Companys, como hemos dicho antes; y maña- na se reúne el Consejo de minis- tros.

J. I. Z.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Sugrañes, impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldo i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona